

Månadens profil – Ove Uvemo

Till julmånadens profil väljer vi att presentera Landsbygdens ordförande Ove Uvemo.

Ove föddes i byn Mäntyvaara, år 1935 som nummer fyra i en syskonskara på sex barn. Familjen levde utifrån laestadianska livsregler. Ove blev snart en liten ”rebell” i familjen och han minns när han som 10-åring berättade för sina föräldrar att ”Nu går jag inte längre på bönemöten i byn”. Vilket han inte heller gjorde. Senare vid ett tillfälle, sa han att ”Nu går jag inte ut till ladugården och mockar på morgonen”. Även den sysslan upphörde.

Som vuxen har han flera gånger reflekterat över hur det egentligen kom sig att han inte tvingades

till att hjälpa till med ladugårdsarbetet även om föräldrarna försökte övertala honom. Modern försökte: - Börje hjälper ju till, då kan väl du också göra det! Ove minns att han svarade henne: - Jag heter inte Börje, så jag gör inte som honom.

Skolan i Mäntyvaara var en B-skola, vilket innebar integrerade klasser. För Oves del medförde det att hans årskurser 2 – 7 bestod av två elever, Ove själv och en klasskamrat.

Mäntyvaara var en trevlig by att bo i. Byn hade en mycket aktiv idrottsförening så barnen och ungdomarna hade inga sysselsättningsproblem.

Dans är ett intresse som fångar Ove. Han lärde sig att dansa i grannens ladugård. För det fick han bannor av sin mor som sa att han ”luktade laggård”, vilket var konstigt, eftersom han inte längre utförde sådana arbeten.

Den första dansen var när han som 14-15 åring fick följa med ungdomarna ifrån byn till Nunisparken i Gällivare en midsommarafton. Dit tog de sig med cykel 11 mil tur och retur för att få dansa och lyssna på Alice Babs och Charlie Norman. Kvällen gav mersmak vilket innebar att Ove, så ofta han kunde, begav sig på olika danser och då om möjligt till Hakkas som ligger i anslutning till hans egen hemby Mäntyvaara.

Efter handelsskolan, 1953, arbetade Ove hos ett byggföretag därefter en period på LKAB samtidigt som han fungerade som fritidsombud för ett försäkringsbolag.

1957 gifte han sig med Maj-Lis och paret bosatte sig i Malmberget.

Försäkringsbranschen lockade. 1959 gick Ove en 3 månaders utbildning i Stockholm innan han flyttade till Sala. Efter tre år i Sala övertalades han och Maj-Lis att flytta upp till Norsjö i Västerbotten för att senare återkomma till Gällivare.

1966 gick Ove in i entreprenadbranschen som egen företagare. Numera har han lämnat verksamheten genom succession till sin son Stig som driver denna med framgång.

I familjen föddes så småningom barnen, Stig och Marianne. Numera består familjen även av fem barnbarn samt ett barnbarnsbarn. Till gammelmorfars glädje heter den sist födde, William Uvemo. Precis som Oves farfar på sin tid.

Ove har alltid varit engagerad inom föreningslivet. Han säger att han alltid arbetat med- och för sådant som intresserar honom. Att göra en samhällsnyttig insats trivs Ove verkligen med, vilket han för övrigt tycker att fler borde göra.

Finns tid över är det fiske som gäller eller fritidshuset i Sammakko. Vill familjen ägna sig åt miljöombyte så kopplar de på husvagnen efter bilen och åker på längre och kortare turer, beroende på väder och vind.

Sedan mars 2003 åtog sig Ove ordförandeskapet för Gällivare Landsbygdsråd. Innan dess ingick han i styrelsen som ledamot.

Tidigare förvärvade kunskaper till trots så anser Ove att denna tid har givit honom många intressanta kunskaper och insikter och känner en tillfredsställelse över hur landsbygdsfrågorna fått en betydelse inom kommunen som helhet. För detta är Oves övertygande vision att för att få en växande levande landsbygd så kan detta endast ske genom samverkan över olika s k gränser.

- Nu känns det dock som att det bara är att haka på med tanke på allt positivt som händer inom Gällivare kommun.

Från landsbygden är vi redo. Använd våra resurser, säger Ove innan han rusar vidare för ett möte med Villaägarna.